

Ogi i opčinjeni tata

Napisala **Hannele Huovi** • Ilustrirao **Jukka Lemmetty**
Na švedski prevela **Henrika Ringbom** • Na hrvatski preveo **Mišo Grundler**

Ptice se useljavaju

Ogi je gledao s prozora kako se u kuću preko puta useljavaju Ptice. Ne, nisu to bile nikakve ptice, nego ljudi s prezimenom Ptica. Ogi je bio uvjeren da mnogo toga upućuje na to da je gospođa Tonka Ptica zapravo vještica. Imala je napućene usne i duge nokte. Činilo mu se da ima kukast nos kao vještica iz Ivica i Marice. A da bi zavarala sve oko sebe, kosu je bojila u plavo.

«Jasno kao dan», rekao je Ogi i nacrtao nekoliko okvira za svoj strip. Imao je vlastiti strip i jako bujnu maštu.

Ogiju je bilo žao djevojčice s pletenicama koja je unosila kutije u kuću. Učinilo mu se da visokog, žgoljavog čovjeka zovu Joško, no ime djevojčice nije uspio dobro čuti.

«Izrabljivanje dječje radne snage», mislio je Ogi. «Ona im je robinja.»

Joško je u kuću unosio crne kutije koje su nalikovale mrtvačkim sanducima. Doimale su se jako teškima jer ih je nosio jednu po jednu. Imao je dugu kosu vezanu u rep.

«Na kutijama piše ime jadne iskorištavane djevojčice», mislio je Ogi i pokušavao pročitati što piše. Postalo mu je mučno u želucu. Djevojčicu je trebalo upozoriti.

Ogiju je bilo nepojmljivo da bi vrijedna djevojčica s pletenicama mogla biti kći Joška i Tonke Ptice. Vjerojatno su je oteli iz izviđačkoga kampa, tako mu je izgledala.

Djevojčica s pletenicama vukla je u kuću veliku košaru s poklopcem. Ogi je bio siguran da u toj košari spavaju zmije.

I mama je došla na prozor vidjeti nove susjede.

«Imaš novu prijateljicu», rekla je, pokazujući na djevojčicu s pletenicama.

«Nema šanse da ću ići k njima!» rekao je Ogi.

«Zašto? Pa čini se da ste ti i djevojčica vršnjaci», rekla je mama promatrajući susjede sa zanimanjem.

«Ni ti ne bi trebala ići tamo. Opasno je», prošaptao je Ogi.

Mama ga je gledala začuđeno.

«Pa dobro, onda ću ja njih pozvati ovamo», rekla je mama.

«E, nećeš!» izderao se Ogi. «Nećeš ih pozvati!»

Sanda

Navečer je Ogi vidio Tonku Pticu kako u svoj stari automobil unosi blještavu haljinu sa šljokicama. Poravnala je haljinu i oprezno je objesila na ručku iznad stražnjeg sjedala. Haljina je svjetlucala i sjajila se poput noćnog neba. Potom je Tonka Ptica u auto stavila i visoki crni šešir.

«Očito ide na skup vještica», pomislio je Ogi i progutao knedlu u grlu. Bila mu je strašna pomisao da ta djevojčica može živjeti s takvim ljudima. Ogi je odlučio skupiti hrabrost i upozoriti je. Upravo je kanio prijeći preko ceste kada su se vrata preko puta otvorila i na stepenicama se pojavila djevojčica. Pustila je van crnu mačku.

«Crna Smrt neprestano je mijaukala dok je nisam pustila van u noćnu šetnju», rekla je veselo djevojčica. «Želi upoznati svoje novo susjedstvo.»

«Crna Smrt?» upitao je Ogi.

«To je bila pošast koja je harala u Srednjem vijeku», rekla je djevojčica. «Mnogi su ljudi od nje umrli.»

Užasavajuća je bila pomisao da će Crna Smrt sada švrljati naokolo susjedstvom. Ogi je zadržao, a djevojčica je to primijetila.

«Ona je magična mačka» rekla je. «Crna Smrt se uvijek zna vratiti kući.»

Djevojčica je na trenutak promotrila mačku, a onda se okrenula Ogiju.

«Uđi. Kod nas je još nered, ali moja soba je već gotovo sređena.»

Djevojčica se hitro uspela preko brda cipela u hodniku i ušla u svoju sobu u kojoj su na policama već bile posložene debele enciklopedije. Njezin se tata podvukao pod radni stol da bi uključio računalo u struju. Pružio je Ogiju ruku ispod stola.

«Dobra večer. Ja sam Joško», rekao je čovjek i zamahnuo repom duge kose. «Ti sigurno živiš preko puta.»

«Ja sam Ognjen,» rekao je Ogi i stisnuo mu ruku. «Ali svi me zovu Ogi.»

«Ja sam Sanda», rekla je djevojčica i uključila računalo. «Radi! Hvala, Joško.»

«Računalo je spremno za pisanje zadaća. Sada samo trebaš početi pisati», rekao je Joško. «Vas dvoje ćete ići u isti razred.»

Ogi se pitao zašto ga Sanda zove Joško, a ne tata. Je li Joško njezin tamničar? A onda se Ogi sjetio da je došao ovamo upozoriti djevojčicu. Kada je Joško izašao iz sobe, Ogi se nakašljao. Razmišljao je kako da joj kaže.

«Zar tebe nije strah?» pitao je.

«A čega?» Sanda se okrenula tako žustro da su joj se pletenice zanjihale.

«Toga da živiš tu?» odgovorio je Ogi. «Živiš s vješticama!»

Sanda ga je čudno gledala. Tada je bacila pogled na sat i rekla da joj je vrijeme za spavanje. Ujutro će morati mnogo vježbati. Ogi je ustao i poželio joj laku noć. Kada je otvorio vrata, unutra je ušla Crna Smrt koja je sjedila na stepenicama.

Zamisli!

«Zamisli!» uzdahnula je Ogijeva mama. «Naši novi susjedi su umjetnici!» Ogijev tata je pogledao preko novina. Ogi je jeo kašu i zainteresirano slušao. Htio je znati što tata i mama misle o vješticijoj obitelji preko puta.

«Kakvi umjetnici?» pitao je tata.

«Prave zvijezde», rekla je mama. «Pjevačica Tonka Ptica. I njezin muž, skladatelj. On joj piše sve pjesme. Vidjela sam ga na televiziji.»

«Zove se Joško», dodao je Ogi.

Mama se nasmiješila. Smatrala je da je divno što je Ogi već prvi dan otišao preko puta i upoznao se sa susjedima. Inače Ogi uglavnom sjedi sam u sobi i crta.

«Zbilja prave zvijezde», rekao je tata i odložio novine na stol. «Tonka Ptica je zaista nevjerojatna.»

«Tonka Ptica je vještica!» rekao je Ogi i tako naglo ustao od stola da se tati prolila kava.

«Istina!» rekao je tata i prasnuo u smijeh. «Čarobna je!»

Ogi nije volio kada mu se smiju. Otišao je u svoju sobu, uzeo crnu tintu i papir te počeo crtati prizor žestoke borbe: BUM! TRAS! Divovski je pauk pokušavao ući u sobu i Ogijev se tata morao hrvati sa svih njegovih osam nogu.

Crtež je ispao dobar. Ogi je uzeo papir, otišao do prozora i zadovoljno promotrio crtež. Sanda mu je mahnula iz svoje sobe pa je Ogi prislonio crtež na prozor da ga i ona vidi.

A tada su se iz kuće preko puta začuli čudni zvukovi. Ogiju je srce sišlo u pete. Sigurno ti zvukovi dolaze od Tonke Ptice! Sigurno je izvodila čaroliju! Svirala je klavir i ispuštala neke čudne zvukove. Ogi se ukipio na mjestu i zagledao raskolačenih očiju.

«Ma-ma, me-me, mi-mi, mo-mo, muu!»

«Petar Petru plete petlju.»

«Hanga-ranga-gaal!»

«Hanga-ranga-gaal!»

Crna Smrt iskrala se van kroz otvor u vratima. I nju je ovo prestrašilo.

Brzi internet

Ogijev je tata uveo brzu internetsku vezu i sjeo bi za računalo odmah čim bi došao kući s posla. Novo računalo nalazilo se u podrumu. Sav rumen, tata je u prostoriji bez prozora sjedio i buljio u ekran potpuno zaboravivši na vrijeme; čak je zaboravio doći jesti. Mama i Ogi su ga čekali neko vrijeme za ručkom, no na kraju su odlučili jesti bez njega prije nego što se jelo ohladi.

Kad se tata napokon pojavio, oči su mu sjajile od uzbuđenja. Surfao je posvuda! Bio je na web-stranici Tonke Ptice i saznao sve o novoj susjedi.

«Fantastična je! Izdala je gomilu albuma i nastupala po cijelome svijetu», rekao je tata. «Taj njezin muž očito dobro piše pjesme, iako je tako žgoljav.»

«On ne ide nikamo na posao», rekla je mama. «Samo šeće od prozora do prozora i izgleda napaćeno. Jadničak.»

Tata je progutao nekoliko žemlji, ispio šalicu kave i ponovno zbrisao dolje u podrum. Iz kuće preko puta ponovno se čulo ono užasno «hanga-ranga-gaa!»

«To ona čara», rekao je Ogi.

Mama ga je pogledala sa smiješkom.

«Čini mi se da baš ne voliš nove susjede», rekla je.

«Ne», odgovorio je Ogi. Otišao je u svoju sobu i počeo crtati strip u kojemu je tata bio potpuno nemoćan u stisku golemog pipka koji se obavio oko njega poput zmije. Iznad crteža pisalo je ono užasno «hanga-ranga-gaa!»

Ogi se toliko koncentrirao na crtanje da nije ni primijetio kad mu je Sanda ušla u sobu.

«Daj da vidim», rekla je Sanda Ogiju iza leđa, a on je skoro pao sa stolca. Nagnuo se preko crteža i prekrpio ga rukama. Sanda je mogla vidjeti samo natpis iznad crteža, «hanga-ranga-gaa!»

«Vidim da si čuo moju mamu kako vježba», rekla je Sanda. «Zvuči užasno.»

«A što vježba?» pitao je Ogi.

«Pa pjevanje, glupko», protisnula je Sanda. «Tako si zagrijava glasnice.»

«Je li ona stvarno tvoja mama?» pitao je Ogi.

Sanda se namrštila. Ljutito je podignula naočale.

«Ti si skroz čudan», rekla je. «Naravno da je Tonka Ptica moja mama! Ona je pjevačica i glumica. A ako misliš da je meni zabavno ovo mamino kukurikanje,

onda se varaš. Ali ona tako mora. Tako održava glas. Sreća je da živimo sami u svojoj kući.»

«Zašto sreća?» pitao je Ogi.

«Zato što i tata tu ima mir za sviranje i skladanje glazbe. Joško piše pjesme za novi album.»

Ogi je pokušao skriti crtež, no Sanda mu ga je istrгла ispod ruke.

«Baš lijepo!» rekla je i zagledala se u crtež. «Jako lijepo crtaš!»

Tata je opčinjen

Sanda i Ogi sjedili su u kuhinji kada je Ogijev tata izašao iz podruma. Kosa mu je bila raščupana i bio je znojan. Kada je ugledao Sandu sav se ozario.

«Pronašao sam pjesme tvoje mame na internetu», rekao je Ogijev tata.

«Da, može ih se kupiti preko interneta», rekla je Sanda. «Ne koštaju puno.»

«Može ih se skinuti potpuno besplatno», rekao je tata.

«To se ne smije! Nije zakonito», rekla je Sanda natmurena lica. «Sigurno znam da nije!»

Mama je skuhala svoj puding koji je tata inače nazivao najboljim desertom na svijetu. No, tata je uzeo samo jednu porciju i opet nestao u podrum. Nije čak rekao ni da mu je fino.

«Očito je izgubio osjet okusa», tužno je rekla mama. «Sutra ću mu za doručak servirati komad kartona.»

Brzi internet uveli su da bi se Ogi njime mogao služiti za školu. No, otkako je škola počela, Ogi nije ni stigao sjesti za računalno. Mama ga je tjerala da piše zadaću čim bi došao iz škole, a dok bi on napisao zadaću, tata bi već došao s posla i odmah zauzeo mjesto za računalom u podrumu. Čitavo je vrijeme s interneta skidao filmove i stare TV-serije na kojima je slika bila loša. Ogi se pitao kome se

takvo što uopće da gledati. No, tata je bio zadovoljan. Obrazi su mu bili rumeni i tek što bi pogledao jedan film, već bi skidao drugi.

«U pravu si», rekla je mama. «Tata se ponaša čudno. To ga je računalo skroz opčinilo.»

«O, da», rekao je Ogi. «Napokon si počela shvaćati.»

Mama je mislila da će miris palačinki izmamiti tatu iz podruma, no čak ni palačinke nisu imale učinka.

Sanda je obožavala slastice koje je pravila Ogijeva mama, gušila se u njima. Sanda je pričala da je Tonka Ptica zbilja divna mama, ali je vrlo često nema kod kuće. «Odlazi na okupljanje vještica», mislio je Ogi. A Joško je, prema Sandinom mišljenju, bio izgubljen slučaj za kuhanje. «Pa da, njemu ide samo s onim crnim kutijama», mislio je Ogi. Sanda je smatrala da su mesne okruglice, puding i džemovi Ogijeve mame odlični. I ona je željela naučiti spravljanje fina jela pa je molila Ogijevu mamu da je nauči. I tako su Sanda, Ogijeva mama i Ogi počeli zajedno kuhati poslije škole. Brali su bobice iz vrta, a Ogijeva je mama Sandu naučila kuhati džem i kiseliti gljive za zimu.

Sanda je pjevušila i miješala džem u loncu. Voljela je pomagati u kućanstvu.

«Volim prave stvari», rekla je Sanda kušajući džem. «Domaće je najbolje! To i Joško uvijek govori.»

«A, je li?» upitala je Ogijeva mama.

«Da, baš tako», rekla je Sanda i zadovoljno se pogladila po trbuhu. Prejela se domaćih mesnih okruglica i pire krumpira.

Mama u opasnosti

Ogi je ostao bez daha kad je otvorio vrata. Ugledao je Tonku Pticu. Tajnovito se smješkala.

«Ti sigurno ideš u razred sa Sandom», rekla je i tako se zabaljila u njega da je prestao disati. «Sanda kaže da jako lijepo crtaš.»

Ogi više nije znao ni govoriti. Srećom, došla je mama iz kuhinje i uzela stvar u svoje ruke. Pozvala je Tonku Pticu na kavu.

«Čuvaj se!» prošaptao je Ogi, no mama ga je u prolazu samo potapšala po ramenu i otišla pristaviti kavu. Tada su se njih dvije zatvorile u kuhinju iz koje je ubrzo počeo dopirati veseo razgovor i miris kave.

Kada je začuo Tonku Pticu na odlasku, Ogi se odvažio odškrinuti vrata svoje sobe. Vidio je kako Tonka Ptica mami daje tri papirića. Mama je samo uzdahnula i zahvalila joj kao da ju je pozvala na let na Mjesec. Još su dugo stajale u hodniku. Činilo se da imaju mnogo tema za razgovor.

«Jako sam vam zahvalna», rekla je Tonka Ptica primivši maminu ruku. «Kada se radi na novom albumu nema se vremena za kuhanje i odlaske u šetnju. I zato jako cijenimo to što činite.»

«Sigurno imate puno posla s novim albumom», rekla je mama.

«Vrlo je naporno. Zahtijeva dugogodišnji rad!» uzdahnula je Tonka Ptica. «A ljuti me i to što mnogi skidaju glazbu ilegalno s interneta. Ne shvaćaju da mi tako ostajemo bez svoje plaće!»

Mama je probljedjela. I tata je ilegalno skidao glazbu! Među pjesmama koje je skidao bile su i pjesme Tonke Ptice.

«Nadam se da će se novi album dobro prodavati», rekla je mama s ozbiljnim izrazom lica.

«Album je najbolji kada je pravi i izvorni, a ne kopija», rekla je Tonka Ptica.

«Tako je sa svime u životu», dodala je mama.

Obje su se nasmijale. Činilo se da se razumiju. Bilo je to grozno.

«Onaj džem koji je Sanda napravila bio je nevjerovatno dobar», rekla je Tonka Ptica i krenula prema izlazu. S ulaznih je vrata dobacila poljubac Ogiju koji je provirio iz sobe. Brzo je zatvorio vrata da mu odvratni vještici poljubac ne bi uletio u sobu. Tko zna što bi se dogodilo!

Strip

Sanda je imala nevjerojatno puno energije. Išla je na satove plesa i bavila se gimnastikom. Svirala je klarinet i blok-flautu. Surfala je po internetu i tražila informacije o svemu. Željela je znati sve o svemu. Ogi se nije mogao nadiviti njezinoj energiji i upornosti. Njega samog nije nikad ništa toliko zanimalo da bi išao istraživati.

«Nemoj misliti, nego provjeri i doznaj!» obrecnula bi se često Sanda na njega.

Sanda je bila nova učenica u razredu, ali se brzo sa svima sprijateljila. Učiteljica je predložila da cijeli razred na proljeće ode na izlet. Da bi mogli putovati, trebao im je novac. Učenici su morali zajedno smisliti način na koji će prikupiti novac.

Pod velikim je odmorom Sanda sazvala sastanak. Zapisivala je prijedloge učenika. Prijedlozi su bili održavanje sajмова i prodaja starih stvari.

A onda su svi utihnuli.

«Ogi bi mogao nacrtati strip», rekla je Sanda nakon duže tišine. «Strip bismo mogli tiskati i prodavati. Sav zarađeni novac išao bi razredu. Slažeš li se, Ogi?»

Ogi je osjetio da mu se obrazi i uši crvene. Svi su gledali u njega.

«Ogi jako lijepo crta», rekla je Sanda.

Nitko ništa nije rekao. Nisu imali pojma da Ogi zna crtati.

Te je večeri tata prvi put nakon dugo vremena došao Ogiju u sobu. Imao je neurednu bradu i podočnjake, no doimao se sav sretan. Izvana se čulo ono užasno «hanga-ranga-gaa».

«Skinuo sam ih s interneta više od tisuću», rekao je tata. «Želiš li čuti ove najnovije?»

«Ne», rekao je Ogi. «Imam posla.»

«Ima sve moguće. Čak i najnoviji filmovi», rekao je tata. «Hajde, dođi!»

Ogi je nevoljko ustao i vukao se za tatom u podrum. Tata je izgledao kao da je bolestan. Ogi se pitao kako skinuti tu čaroliju s njega. Morao ga je spasiti.

«Ima gomila tipova posvuda po svijetu koji vole istu vrstu glazbe kao i ja!» objasnio je tata. «Mogu skidati glazbu s njihovih računala. I ne košta me ništa!»

«To se ne smije raditi», rekao je Ogi.

«Naravno da se smije», odgovorio je tata. Kimao je glavom i bio zadovoljan.

«Zamisli da majstor radi čitavu godinu bez plaće i živi samo od svojih proizvoda.

Ili zubar. Ili ti», rekao je Ogi. «I onda netko dođe i besplatno uzme to što si čitavo vrijeme radio i pobjegne. To nije u redu!»

Ogi je otvorio ventilacijski otvor da izvjetri ustajali zrak u podrumu. Osjećao je neku nelagodu. Očekivao je da će se čarolija na neki način prekinuti. No, tata i dalje nije ništa shvaćao! Njegov inače bistar um, sada se pomutio. Spustio je snuždeno glavu.

«Ali ja mislim da se smije», rekao je nekako nesigurno. Izgledao je neuredno i doimao se bespomoćnim.

«Nemoj misliti, nego provjeri i doznaj!» rekao mu je Ogi i odjurio van iz podruma. Morao je izaći na svježi zrak.

Tragovi

Ulične su se svjetiljke polako palile. Sumrak je postajao sve tamniji dok se nije pretvorio u mrkli mrak. Ogi je sjedio za stolom i crtao strip. Podignuo je glavu i trgnuo se. Kroz prozor su u njega zurila dva žuta oka. Crna Smrt sjedila je na prozoru i gledala ga dok je crtao.

«Uh», rekao je Ogi i kucnuo po staklu. «Idi nekamo drugamo!» No Smrt se samo protegnula i otvorila vjeđe. Ogi je još jednom kucnuo po prozoru. Smrt je lijeno mijauknula i stavila šapu na prozor kao da ga pozdravlja. Ogi je vidio kako mačka grebe po staklu.

Strip je imao zastrašujuće ime: „Hanga-ranga-gaa!“. Bila je to priča o obitelji koju je začarala vještica. Još malo i bio je gotov.

Učiteljica i Sanda su s Ogijem potpisale ugovor. U ugovoru je stajalo da Ogi dopušta tiskanje svog stripa, a sav novac zarađen njegovom prodajom utrošit će se za razredno putovanje. Strip se smio upotrijebiti samo u tu svrhu, a za bilo kakvo drugo korištenje trebalo bi sklopiti novi ugovor s Ogijem kao autorom.

Sanda je toliko pričala o autorskim pravima da su joj se pletenice zanjihale. O tome je mnogo znala jer su autorska prava bila jako važna Jošku i Tonki. Poučila je Ogija neka na strip nacрта svoj znak kako bi svi znali da je baš on, Ogi, nacrtao strip i smislio priču te da je on autor stripa. Ogi je zadovoljno promatrao strip. Onda je na kraju stripa nacrtao svoj znak i potpisao se. Činilo mu se da je taj znak poput otiska šape, bio je to trag Ogijeve šape.

Ogi je listao strip i smijao se. Odlučio ga je pokazati tati.

«Samo malo», rekao je tata kada mu je Ogi došao pokazati strip.

Ogi je uzdahnuo i okrenuo se da ode. A tada je osjetio da mu je nešto pred nogama. Crna Smrt! Mačka je prela i trljala se o njegove noge.

«Mijaukala je na prozoru pa sam je pustio unutra», rekao je tata.

«Nisi trebao», rekao je Ogi.

Ogi je odjednom postao ljut. Sav se zacrvenio i glas mu je počeo drhtati.

«Nikada nemaš vremena za svoga sina», izderao se Ogi. «Jedino uvijek imaš vremena za gledanje svih tih filmova i slušanje glazbe!»

Prvi put nakon dugo vremena tata je pogledao u Ogija. Ustao je od računala i sjeo u naslonjač. Uzeo je strip u ruke i počeo čitati.

«Dok ti čitaš, ja ću izbrisati sve ilegalne web-adrese s računala», rekao je Ogi.

Tata je progundao nešto, a Ogi je brzo sjeo za računalo. Smrt mu je skočila u krilo i nastavila presti.

Tata je čitao i svako malo bi prasnuo u smijeh. Na trenutke se mrštio i izgledao vrlo ozbiljno. A potom bi se opet grohotom nasmijao. Kada je pročitao strip do kraja, zapanjeno je gledao u Ogija. Činilo se kao da se prenuo iz sna.

«Izbrisane su», rekao je Ogi s olakšanjem. «Sad si siguran da ti neće doći policija na vrata.»

Tata je izgledao jadno. Imao je tamne podočnjake, a brada mu je bila duga i neuredna.

«Policija? Zašto?» pitao je tata. Bio je vidno žalostan što su mu izbrisane adrese s kojih je skidao sve te vrijedne stvari.

«Od svega ostaju tragovi», rekao je Ogi. «Tragovi se mogu pratiti po cijelom svijetu.»

«Mislim da na internetu ne ostaju tragovi», rekao je tata.

«Nemoj misliti, nego provjeri i doznaj!» odgovorio mu je Ogi. Potom je podignuo mačku i otišao je pustiti van. Tata je išao za njim.

Stajali su na stepenicama i gledali kako mačka prelazi cestu. Lagani im je vjetrić milovao obraze. Zvijezde su bile nevjerojatno sjajne.

«Stvarno lijepo crtaš», rekao je tata i pogledao u nebo.

«Zamisli, tako domišljat i pametan dječak ima tako blesavog tatu. I dječak mora tati objašnjavati što je dobro, a što loše!»

Tata je stavio ruku na Ogijevo rame.

«Baš tako», rekao je Ogi, a srce mu je zaigralo od ponosa.

«Hvala ti», nastavio je tata.

U koncertnu dvoranu!

«Ovdje mirišu kolači», rekao je tata i zavirio u kuhinju.

«Vratio ti se nos», nasmijala se mama.

«Zar je negdje bio?» pitao se tata.

«A vratile su mu se i uši, oči i usta», rekao je Ogi. «U lošoj si formi.»

Bio je u pravu. Tata se sav uspuhao penjući se stepenicama iz podruma.

«Danas je vrijeme za povratak u formu», rekla je veselo mama. «Prvo ćemo popiti kavu i pojesti kolače, a zatim idemo u koncertnu dvoranu. Tonka Ptica nam je dala tri karte.»

Odlučili su zajedno prošetati gradom i bilo im je začuđujuće lijepo. Ogi im je ispričao o razrednome putovanju i da se strip dobro prodaje. Izgleda da će razred mnogo zaraditi. Na pola puta počeo je padati moker snijeg i noge su im bile mokre od bljuzgavice. No, tata se okrenuo licem prema vjetru i činilo se da uživa. Mama ga je gledala trepćući.

«Prekrasno vrijeme», rekao je tata.

«Prava bljuzgavica», odgovorio je Ogi.

Ogi je smatrao tatu luckastim. Previše se oduševljavao svime. No, šetnja po bljuzgavici bila je svakako vrlo zabavna.

U dvorani je Sanda virila kroz prorez u zastoru. Ugledala je Ogija koji joj je mahao iz publike. Joško je sjedio s orkestrom i ugađao svoj bas. Tada su se u dvorani pogasila svjetla i zavladao je napeta tišina.

«Divno je biti tu u dvorani», šaptao je tata, a mama ga je utišavala.

A tada se na pozornici upalilo svjetlo i pod reflektorima se pojavila Tonka Ptica u crnoj, sjajnoj haljini! Ogi je probljedio i progutao knedlu. No, Tonka Ptica je počela zbijati šale i zafrkavati se. Više mu se nije činila nimalo opasnom. Divno je pjevala i nekom čarolijom i drugi su joj se pridružili.

«Upravo joj je izašao novi album», rekla je mama, pa je tata sada morao nju utišavati. Želio je uživati u nastupu Tonke Ptice uživo u koncertnoj dvorani!

A onda je Sanda počela lako i poletno poskakivati s plesačicama. Izvodila je salta od kojih bi publici zastao dah, a onda bi se počeli razdragano smijati. Potom je svirala blok-flautu i iz košare mamila van lažne zmije. Izgledala je fantastično na pozornici!

«Vidi se da je Sanda puno vježbala», rekao je tata tijekom stanke.

Ogi je pojeo kolač i razmišljao kako je život doista neobičan. U kući preko puta njih živjeli su glazbenici, a s njim je u razred išla ta energična djevojčica s pletenicama koja na pozornici poskakuje kao gumena lopta. Ljudi stvarno mogu svašta.

«O čemu razmišljaš?» pitao ga je tata.

«Sigurno smišlja novi strip», rekla je mama.

Ogi nije rekao ništa. Pio je limunadu i bio sretan. Već je imao ideju za novi strip. Uz očiti talent, imao je zaista i bujnu maštu.

POPIS INSTITUCIJA I UDRUGA U KOJIMA MOŽETE DOBITI DODATNE INFORMACIJE O AUTORSKOM PRAVU:

Državni zavod za intelektualno vlasništvo (DZIV), Zagreb, Ulica grada Vukovara 78 - tijelo je državne uprave koje obavlja poslove iz područja zaštite prava intelektualnoga vlasništva. Osim zakonodavne i stručne djelatnosti te postupaka priznanja prava, važan dio djelovanja DZIV-a predstavlja informacijska i servisna djelatnost iz područja intelektualnoga vlasništva te suradnja s ostalim institucijama za provedbu prava intelektualnoga vlasništva, www.dziv.hr

Hrvatsko društvo za autorsko pravo (HDAP-ALAI), Trg maršala Tita 3 (pri Pravnom fakultetu u Zagrebu) - strukovna udruga koja se bavi proučavanjem i unapređivanjem autorskog prava, prava srodnih autorskom, te znanosti i prakse u tom pravnom području. <http://www.hdap-alai.hr>

Hrvatsko društvo skladatelja, Služba ZAMP (HDS ZAMP), Zagreb, Heinzelova 62a - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja autorskih glazbenih prava, www.hds.hr, www.zamp.hr

Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava (HUZIP), Zagreb, Brozova 8a - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava umjetnika izvođača, www.huzip.hr

Udruga za zaštitu, prikupljanje i raspodjelu naknada fonogramskih prava (ZAPRAF), Zagreb, Brozova 8a - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava proizvođača fonograma, www.zapraf.hr

Društvo hrvatskih filmskih redatelja (DHFR), Zagreb, Nova Ves 18 - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja autorskih prava u audiovizualnim djelima i prava filmskih redatelja i producenata, www.dhfr.hr

Udruga za zaštitu prava nakladnika (ZANA), Zagreb, Amruševa 10/II - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava nakladnika na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje.

Društvo hrvatskih književnika (DHK), Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 7/I - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava autora na naknade od javne posudbe i od umnožavanja za privatno korištenje (reprografiju), www.dhk.hr

Društvo za zaštitu novinarskih autorskih prava (DZNAP), Zagreb, Perkovičeva 2 - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava novinara u servisima za *press clipping* i internetskim portalima, www.dznap.hr

Hrvatska udruga za zaštitu prava likovnih umjetnika, "ARS CROATICA", Zagreb, Ribnjak 40 - obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava slijeđenja pri preprodaji likovnoga djela, www.haa.hr

Više informacija za nastavnike, učenike i roditelje možete pronaći na stranici www.autori.hr